Tämä asiakirja on ainoastaan dokumentointitarkoituksiin. Toimielimet eivät vastaa sen sisällöstä.

►B EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2006/2004,

annettu 27 päivänä lokakuuta 2004,

kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(EUVL L 364, 9.12.2004, s. 1)

sellaisena kuin se on muutettuna seuraavilla:

		virallinen lehti		
		N:o	sivu	päivämäärä
►M1	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005	L 149	22	11.6.2005
►M2	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2007/65/EY, annettu 11 päivänä joulukuuta 2007	L 332	27	18.12.2007
►M3	Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2009/136/EY, annettu 25 päivänä marraskuuta 2009	L 337	11	18.12.2009
►M4	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010	L 334	1	17.12.2010
►M5	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011	L 55	1	28.2.2011
►M6	Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 954/2011, annettu 14 päivänä syyskuuta 2011	L 259	1	4.10.2011

▼B

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2006/2004,

annettu 27 päivänä lokakuuta 2004,

kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyöstä (”asetus kuluttajansuojaa koskevasta yhteistyöstä”)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen,

ottavat huomioon Euroopan talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ([1]),

ovat kuulleet alueiden komiteaa,

noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ([2]),

sekä katsovat seuraavaa:

(1) Hallinnollisesta yhteistyöstä sisämarkkinoita koskevan lainsäädännön soveltamiseksi 8 päivänä heinäkuuta 1996 annetussa neuvoston päätöslauselmassa ([3]) todetaan, että jatkuvat ponnistelut ovat tarpeellisia hallintojen välisen yhteistyön parantamiseksi. Päätöslauselmassa kehotetaan jäsenvaltioita ja komissiota tarkastelemaan ensisijaisesti mahdollisuutta vahvistaa hallinnollista yhteistyötä lainsäädännön täytäntöönpanossa.

(2) Voimassa olevat kansalliset kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanomenettelyt eivät vastaa sisämarkkinoiden täytäntöönpanolle asettamiin haasteisiin, eikä tehokas ja toimiva yhteistyö kyseisissä tilanteissa ole nykyisin mahdollista. Nämä vaikeudet hankaloittavat täytäntöönpanoviranomaisten yhteistyötä, jonka tarkoituksena olisi havaita, tutkia ja lopettaa tai kieltää yhteisön sisäiset kuluttajansuojalakien rikkomukset. Tehokkaan rajat ylittävän täytäntöönpanon puute antaa elinkeinonharjoittajille mahdollisuuden välttää lainsäädännön täytäntöönpanoyrityksiä sijoittautumalla uudelleen yhteisön alueella. Tämä vääristää kilpailua kotimaassa tai valtionrajojen ylitse toimivien lainkuuliaisten elinkeinonharjoittajien kannalta. Rajat ylittävän täytäntöönpanon vaikeudet heikentävät kuluttajien luottamusta ja vähentävät näin heidän valmiuttaan tarttua rajojen ylitse tehtyihin tarjouksiin, mikä horjuttaa heidän uskoaan sisämarkkinoihin.

([1]) EUVL C 108, 30.4.2004, s. 86.
([2]) Euroopan parlamentin lausunto, annettu 20. huhtikuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) ja neuvoston päätös, tehty 7. lokakuuta 2004 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).
([3]) EYVL C 224, 1.8.1996, s. 3.

▼B

(3) Tämän vuoksi on aiheellista helpottaa kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien viranomaisten välistä yhteistyötä yhteisön sisällä tapahtuvien rikkomusten osalta sekä parantaa osaltaan sisämarkkinoiden toimivuutta, kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanon laatua ja yhdenmukaisuutta sekä kuluttajien taloudellisten etujen suojaamisen valvontaa.

(4) Yhteisön lainsäädännössä on jo luotu täytäntöönpanosta vastaavia yhteistyöverkostoja, joiden tehtävänä on kuluttajien suojaaminen muutenkin kuin vain heidän taloudellisten etujensa osalta, erityisesti heidän terveytensä osalta. Parhaita käytäntöjä olisi vaihdettava tällä asetuksella perustettujen verkostojen ja kyseisten muiden verkostojen välillä.

(5) Keskinäistä avunantoa koskevien säännösten soveltamisala olisi rajoitettava tässä asetuksessa yhteisön sisäisiin rikkomuksiin, jotka kohdistuvat kuluttajan etuja suojaavaan yhteisön lainsäädäntöön. Tehokkaalla rikkomuksiin puuttumisella jäsenvaltioiden tasolla olisi varmistettava, että jäsenvaltioiden sisäisen ja niiden välisen kaupankäynnin välillä ei ole syrjintää. Asetus ei vaikuta niihin komission vastuualueisiin, jotka liittyvät jäsenvaltioiden tekemiin yhteisön lainsäädännön rikkomuksiin, eikä sillä myöskään anneta komissiolle valtuuksia lopettaa asetuksessa määriteltyjä yhteisön sisäisiä rikkomuksia.

(6) Kuluttajansuojan toteuttaminen yhteisön sisäisten rikkomusten osalta edellyttää yhteisön laajuisen täytäntöönpanoviranomaisverkoston perustamista. Kyseisille viranomaisille on annettava yhteiset vähimmäisoikeudet tutkinnassa ja täytäntöönpanossa, jotta ne voivat soveltaa tätä asetusta tehokkaasti ja estää elinkeinonharjoittajia tekemästä rikkomuksia yhteisön sisällä.

(7) Toimivaltaisten viranomaisten kyky harjoittaa vapaasti yhteistyötä vastavuoroiselta pohjalta tietojenvaihdossa sekä yhteisön sisällä tapahtuvien rikkomusten havaitsemisessa, tutkinnassa, lopettamisessa ja kieltämisessä on olennainen tekijä sisämarkkinoiden toimivuuden ja kuluttajansuojan turvaamisen kannalta.

(8) Toimivaltaisten viranomaisten olisi myös käytettävä niille kansallisella tasolla myönnettyä muuta toimivaltaa tai muita toimintamahdollisuuksia, mukaan luettuna toimivalta ryhtyä toimenpiteisiin rikossyytteen nostamiseksi, yhteisön sisäisten rikkomusten lopettamiseksi tai kieltämiseksi viipymättä keskinäisen avunantopyynnön johdosta, milloin tämä on tarpeen.

(9) Toimivaltaisten viranomaisten välisessä tietojenvaihdossa olisi noudatettava tiukimpia luottamuksellisuutta ja ammatillista salassapitoa koskevia säännöksiä, jotta varmistetaan, ettei tutkinnalle aiheuteta haittaa eikä elinkeinonharjoittajien mainetta vahingoiteta perusteettomasti. Yksilöiden suojelusta henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 24 päivänä lokakuuta 1995 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston

▼B

direktiiviä 95/46/EY ([1]) ja yksilöiden suojelusta yhteisöjen toimielinten ja elinten suorittamassa henkilötietojen käsittelyssä ja näiden tietojen vapaasta liikkuvuudesta 18 päivänä joulukuuta 2000 annettua Euroopan parlamentin ja neuvoston asetusta (EY) N:o 45/2001 ([2]) olisi sovellettava myös tämän asetuksen yhteydessä.

(10) Täytäntöönpanon kohtaamat haasteet ylittävät Euroopan unionin rajat, ja yhteisön kuluttajien etuja on suojeltava kolmansiin maihin sijoittautuneilta vilpillisiltä elinkeinonharjoittajilta. Onkin olemassa tarve kansainvälisille sopimuksille, jotka neuvoteltaisiin kolmansien valtioiden kanssa ja jotka koskisivat keskinäistä avunantoa kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanossa. Näistä kansainvälisistä sopimuksista olisi neuvoteltava yhteisön tasolla tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla, jotta varmistetaan yhteisön kuluttajien optimaalinen suoja ja kolmansien maiden kanssa tehtävän täytäntöönpanoyhteistyön toimivuus.

(11) Yhteisön sisäisiin rikkomuksiin liittyviä jäsenvaltioiden täytäntöönpanotoimia on tarpeen koordinoida yhteisön tasolla tämän asetuksen soveltamisen tehostamiseksi sekä täytäntöönpanon laadun ja yhdenmukaisuuden parantamiseksi.

(12) Jäsenvaltioiden hallinnollista yhteistyötä on tarpeen koordinoida yhteisön tasolla siltä osin, kuin sillä on vaikutusta yhteisön sisällä, jotta kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanoa voidaan tehostaa. Tämä toimenkuva on jo näkynyt tuomioistuinten ulkopuolisten elinten eurooppalaisen verkon perustamisena.

(13) Mikäli jäsenvaltioiden toimien koordinointi tämän asetuksen mukaisesti edellyttää yhteisön taloudellista tukea, päätös sen myöntämisestä on tehtävä kuluttajapolitiikkaa tukevien yhteisön toimien rahoitusta koskevista yleisistä puitteista vuosille 2004–2007 joulukuun 8 päivänä 2003 tehdyssä Euroopan parlamentin ja neuvoston päätöksessä 20/2004/EY ([3]) esitettyjen menettelyjen, erityisesti päätöksen liitteessä esitettyjen toimien 5 ja 10 sekä asiaa koskevien myöhempien päätösten mukaisesti.

(14) Kuluttajajärjestöillä on keskeinen asema kuluttajavalistuksessa ja -neuvonnassa sekä kuluttajien etujen suojaamisessa, riitojenratkaisumenettelyt mukaan lukien, ja niitä olisi kannustettava toimimaan yhteistyössä toimivaltaisten viranomaisten kanssa tämän asetuksen soveltamisen kehittämiseksi.

(15) Tämän asetuksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ([4]) mukaisesti.

([1]) EYVL L 281, 23.11.1995, s. 31, direktiivi sellaisena kuin se muutettuna asetuksella (EY) N:o 1882/2003 (EUVL L 284, 31.10.2003, s. 1).
([2]) EYVL L 8, 12.1.2001, s. 1.
([3]) EUVL L 5, 9.1.2004, s. 1, päätös sellaisena kuin se on muutettuna päätöksellä N:o 786/2004/EY (EUVL L 138, 30.4.2004, s. 7).
([4]) EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

(16) Tämän asetuksen soveltamisen tehokas valvonta ja kuluttajansuojan tehokkuus edellyttävät jäsenvaltioiden säännöllistä raportointia.

(17) Tässä asetuksessa kunnioitetaan perusoikeuksia ja noudatetaan erityisesti Euroopan unionin perusoikeuskirjassa ([1]) tunnustettuja periaatteita. Asetusta on näin ollen tulkittava ja sovellettava nämä oikeudet ja periaatteet huomioon ottaen.

(18) Jäsenvaltiot eivät voi riittävällä tavalla toteuttaa tämän asetuksen tavoitetta eli kuluttajansuojalain täytäntöönpanosta vastaavien kansallisten viranomaisten yhteistyötä, koska jäsenvaltiot eivät voi varmistaa yhteistyötä ja yhteensovittamista toimimalla yksin, vaan se voidaan paremmin saavuttaa yhteisön tasolla, joten yhteisö voi toteuttaa toimenpiteitä perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistetun toissijaisuusperiaatteen mukaisesti. Kyseisessä artiklassa vahvistetun suhteellisuusperiaatteen mukaisesti tässä asetuksessa ei ylitetä sitä, mikä on tämän tavoitteen saavuttamiseksi tarpeen,

OVAT ANTANEET TÄMÄN ASETUKSEN:

I LUKU

ALKUSÄÄNNÖKSET

1 artikla

Tavoite

Tässä asetuksessa säädetään edellytykset, joiden mukaisesti kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön täytäntöönpanosta vastaamaan nimetyt jäsenvaltioiden toimivaltaiset viranomaiset tekevät yhteistyötä keskenään ja komission kanssa, jotta voidaan varmistaa kyseisen lainsäädännön noudattaminen ja sisämarkkinoiden toimivuus sekä tehostaa kuluttajien taloudellisten etujen suojaa.

2 artikla

Soveltamisala

1. Keskinäistä avunantoa koskevia II ja III luvun säännöksiä sovelletaan yhteisön sisäisiin rikkomuksiin.

2. Tällä asetuksella ei rajoiteta niiden yhteisön säännösten soveltamista, jotka koskevat kansainvälistä yksityisoikeutta ja erityisesti tuomioistuimen toimivaltaa ja sovellettavaa lakia.

3. Tällä asetuksella ei rajoiteta sellaisten toimenpiteiden soveltamista jäsenvaltioissa, jotka koskevat oikeudellista yhteistyötä rikos- ja siviiliasioissa ja erityisesti Euroopan oikeudellisen verkoston toimintaa.

([1]) EYVL C 364, 18.12.2000, s. 1.

▼B

4. Tällä asetuksella ei rajoiteta jäsenvaltioiden niiden lisävelvoitteiden täyttämistä, jotka koskevat keskinäistä avunantoa kuluttajien yhteisten taloudellisten etujen suojaamisessa, mukaan lukien rikosasioissa, ja jotka johtuvat muista oikeudellisista välineistä, mukaan lukien kahden- tai monenväliset sopimukset.

5. Tällä asetuksella ei rajoiteta kuluttajien etujen suojaamista tarkoittavista kieltokanteista 19 päivänä toukokuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/27/EY ([1]) soveltamista.

6. Tällä asetuksella ei rajoiteta sisämarkkinoihin liittyvän yhteisön lainsäädännön ja erityisesti tavaroiden ja palvelujen vapaata liikkuvuutta koskevien säännösten soveltamista.

7. Tällä asetuksella ei rajoiteta televisiolähetyspalveluihin liittyvän yhteisön lainsäädännön soveltamista.

3 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan:

a) ”kuluttajien etuja suojaavalla lainsäädännöllä” liitteessä lueteltuja direktiivejä, sellaisina kuin ne on saatettu osaksi jäsenvaltioiden kansallista lainsäädäntöä, ja asetuksia;

b) ”yhteisön sisäisellä rikkomuksella” kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön, sellaisena kuin se on määritelty a alakohdassa, vastaisia tekoja tai laiminlyöntejä, jotka vahingoittavat tai ovat omiaan vahingoittamaan sellaisten kuluttajien yhteisiä etuja, joiden asuinpaikka on muussa jäsenvaltiossa tai muissa jäsenvaltioissa kuin siinä, jossa teko tai laiminlyönti sai alkunsa tai tapahtui tai johon vastuussa oleva elinkeinonharjoittaja on sijoittautunut tai jossa tekoon tai laiminlyöntiin liittyvä näyttö tai varat sijaitsevat;

c) ”toimivaltaisella viranomaisella” kansallista, alueellista tai paikallista viranomaista, jonka erityisenä tehtävänä on panna täytäntöön kuluttajien etuja suojaava lainsäädäntö;

d) ”yhteysvirastolla” viranomaista, joka on kussakin jäsenvaltiossa nimetty vastaamaan tämän asetuksen soveltamisen koordinoinnista kyseisessä jäsenvaltiossa;

e) ”toimivaltaisella virkamiehellä” sen toimivaltaisen viranomaisen virkamiestä, joka on nimetty vastaamaan tämän asetuksen soveltamisesta;

f) ”pyynnön esittävällä viranomaisella” toimivaltaista viranomaista, joka esittää pyynnön keskinäisestä avunannosta;

g) ”pyynnön vastaanottavalla viranomaisella” toimivaltaista viranomaista, joka vastaanottaa pyynnön keskinäisestä avunannosta;

h) ”elinkeinonharjoittajalla” luonnollista henkilöä tai oikeushenkilöä, joka harjoittaa kauppaa, elinkeinotoimintaa, käsiteollisuutta tai ammattia kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön tarkoittamassa mielessä;

i) ”markkinoiden valvontatoimilla” toimivaltaisen viranomaisen toimia, joiden avulla pyritään havaitsemaan, esiintyykö viranomaisen alueella yhteisön sisäisiä rikkomuksia;

([1]) EYVL L 166, 11.6.1998, s. 51, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2002/65/EY (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

▼B

j) ”kuluttajavalituksella” riittävällä näytöllä tuettua väitettä siitä, että elinkeinonharjoittaja on syyllistynyt tai todennäköisesti syyllistyy kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön rikkomiseen;

k) ”kuluttajien yhteisillä eduilla” useiden kuluttajien etuja, joita on loukattu tai todennäköisesti loukataan rikkomuksella.

4 artikla

Toimivaltaiset viranomaiset

1. Kunkin jäsenvaltion on nimettävä tämän asetuksen soveltamisesta vastaavat toimivaltaiset viranomaiset ja yhteysvirasto.

2. Kukin jäsenvaltio voi, jos se on tämän asetuksen mukaisten velvoitteiden täyttämiseksi tarpeen, nimetä muita viranomaisia. Jäsenvaltio voi myös nimetä elimet, joiden oikeutetun edun mukaista on, että yhteisön sisäiset rikkomukset lopetetaan tai kielletään 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti.

3. Kullakin toimivaltaisella viranomaisella on oltava tämän asetuksen soveltamiseksi tarpeelliset tutkinta- ja täytäntöönpanovaltuudet, joita ne käyttävät kansallisen lainsäädännön mukaisesti, sanotun kuitenkaan rajoittamatta 4 kohdan soveltamista.

4. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää kansallisen lainsäädännön mukaisesti 3 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia joko

a) suoraan oman toimivaltansa nojalla tai oikeusviranomaisten valvonnassa; tai

b) hakemalla tarvittavan päätöksen antamista tuomioistuimelta, mukaan lukien muutoksenhakumahdollisuus, jos tarvittavaa päätöstä koskenut hakemus ei ole menestynyt.

5. Jos toimivaltaiset viranomaiset käyttävät valtuuksiaan hakemuksella tuomioistuimissa 4 kohdan b alakohdan mukaisesti, näillä tuomioistuimilla on oltava toimivalta tarvittavien päätösten antamiseksi.

6. Edellä 3 kohdassa tarkoitettuja valtuuksia käytetään ainoastaan silloin, kun on perusteltua epäillä yhteisön sisäistä rikkomusta, ja niihin kuuluu vähintään oikeus:

a) saada kaikki yhteisön sisäistä rikkomusta koskevat asiaankuuluvat asiakirjat tutustuttaviksi missä tahansa muodossa;

b) edellyttää keneltä tahansa henkilöltä, että tämä toimittaa asiaankuuluvat yhteisön sisäistä rikkomusta koskevat tiedot;

c) tehdä tarvittavia tarkastuksia paikan päällä;

d) pyytää kirjallisesti asianomaista elinkeinonharjoittajaa lopettamaan yhteisön sisäiset rikkomukset;

e) saada yhteisön sisäisistä rikkomuksista vastuussa olevalta elinkeinonharjoittajalta sitoumus kyseisen rikkomuksen lopettamisesta ja tarvittaessa julkaista sitoumus;

f) vaatia yhteisön sisäisen rikkomuksen lopettamista tai kieltämistä ja tarvittaessa julkaista päätökset;

▼B

g) vaatia hävinnyttä osapuolta suorittamaan maksun julkisvallalle tai kansallisen lainsäädännön määräämälle edunsaajalle tapauksessa, jossa päätöstä ei ole noudatettu.

7. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että toimivaltaisille viranomaisille annetaan riittävät voimavarat tämän asetuksen soveltamiseksi. Toimivaltaisten virkamiesten on noudatettava ammatillisia menettelytapasääntöjä, ja heihin sovelletaan tarkoituksenmukaisia sisäisiä menettelyjä tai menettelytapaohjetta, joilla varmistetaan erityisesti yksilöiden suojelu henkilötietojen käsittelyssä, menettelyn oikeudenmukaisuus sekä luottamuksellisuutta ja salassapitovelvollisuutta koskevien 13 artiklan säännösten asianmukainen huomioon ottaminen.

8. Kunkin toimivaltaisen viranomaisen on tiedotettava yleisölle tässä asetuksessa viranomaiselle annetuista oikeuksista ja velvollisuuksista ja nimettävä toimivaltaiset virkamiehet.

5 artikla

Luettelot

1. Kunkin jäsenvaltion on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille, mitkä ovat sen toimivaltaiset viranomaiset, muut viranomaiset ja elimet, joiden oikeutetun edun mukaista on, että yhteisön sisäiset rikkomukset lopetetaan, sekä yhteysvirasto.

2. Komissio julkaisee ja päivittää yhteysvirastojen ja toimivaltaisten viranomaisten luettelon *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

II LUKU

KESKINÄINEN AVUNANTO

6 artikla

Pyynnöstä tapahtuva tietojenvaihto

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä 4 artiklan mukaisesti toimitettava viipymättä pyydetyt asiaankuuluvat tiedot sen selvittämiseksi, onko yhteisön sisäinen rikkomus tapahtunut tai onko perusteltua syytä epäillä, että tällainen rikkomus voi tapahtua.

2. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on suoritettava, tarvittaessa muiden julkisten viranomaisten avustuksella, tarkoituksenmukaiset tutkimukset tai muut tarpeelliset tai tarkoituksenmukaiset toimenpiteet 4 artiklan mukaisesti pyydetyn tiedon hankkimiseksi.

3. Pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä pyynnön vastaanottava viranomainen voi sallia sen, että pyynnön esittävän viranomaisen toimivaltainen virkamies on mukana pyynnön vastaanottavan viranomaisen virkamiesten suorittamissa tutkimuksissa.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

7 artikla

Ilman pyyntöä tapahtuva tietojenvaihto

1. Jos toimivaltainen viranomainen saa tiedon yhteisön sisäisestä rikkomuksesta tai epäilee perustellusti, että tällainen rikkomus voi tapahtua, kyseisen viranomaisen on ilmoitettava siitä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle sekä toimitettava kaikki tarpeellinen tieto viipymättä.

2. Kun toimivaltainen viranomainen suorittaa muita täytäntöönpanotoimenpiteitä tai vastaanottaa keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön, joka liittyy yhteisön sisäiseen rikkomukseen, toimivaltaisen viranomaisen on ilmoitettava toimenpiteistä muiden jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

8 artikla

Pyynnöt täytäntöönpanotoimenpiteisiin ryhtymiseksi

1. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on pyynnön esittävän viranomaisen pyynnöstä toteutettava kaikki tarpeelliset täytäntöönpanotoimenpiteet yhteisön sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi viipymättä.

2. Tämän artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen velvollisuuksien täyttäminen edellyttää, että pyynnön vastaanottava viranomainen käyttää 4 artiklan 6 kohdassa säädettyjä valtuuksia ja sille kansallisessa lainsäädännössä annettuja muita valtuuksia. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on määriteltävä, tarvittaessa muiden julkisten viranomaisten avustuksella, täytäntöönpanotoimenpiteet, joilla yhteisön sisäinen rikkomus lopetetaan tai kielletään oikeasuhteisella, tehokkaalla ja toimivalla tavalla.

3. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi myös täyttää 1 ja 2 kohdan mukaiset velvollisuutensa antamalla tehtäväksi 4 artiklan 2 kohdan toisen virkkeen mukaisesti nimetylle elimelle, jonka oikeutetun edun mukaista on, että yhteisön sisäiset rikkomukset lopetetaan tai kielletään, ryhtyä pyynnön vastaanottavan viranomaisen puolesta kaikkiin kansallisen lainsäädännön mukaisesti käytössään oleviin täytäntöönpanotoimenpiteisiin yhteisön sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi tai kieltämiseksi. Jos kyseinen elin ei pysty lopettamaan tai kieltämään yhteisön sisäistä rikkomusta viipymättä, 1 ja 2 kohdan mukaiset pyynnön vastaanottavan viranomaisen velvoitteet ovat edelleen voimassa.

4. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi ryhtyä 3 kohdassa esitettyihin toimenpiteisiin vain, jos pyynnön esittävän viranomaisen kanssa näiden toimenpiteiden käytöstä käydyn neuvonpidon jälkeen pyynnön esittävä ja pyynnön vastaanottava viranomainen ovat yhtä mieltä siitä, että:

— edellä 3 kohdassa tarkoitetuilla toimenpiteillä saadaan todennäköisesti lopetettua tai kiellettyä yhteisön sisäiset rikkomukset vähintään yhtä tehokkaasti kuin pyynnön vastaanottavan viranomaisen toiminnalla,

ja

— tehtävän antaminen kansallisen lainsäädännön mukaisesti nimetylle elimelle ei edellytä 13 artiklan mukaisesti suojattujen tietojen paljastamista tälle elimelle.

▼B

5. Jos pyynnön esittävä viranomainen katsoo, että 4 kohdassa asetetut edellytykset eivät täyty, sen on ilmoitettava siitä pyynnön vastaanottavalle viranomaiselle kirjallisesti ja perusteltava kantansa. Jos pyynnön esittävä viranomainen ja pyynnön vastaanottava viranomainen eivät ole samaa mieltä, pyynnön vastaanottava viranomainen voi antaa asian komission käsiteltäväksi, jolloin komissio antaa lausunnon 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kuulla pyynnön esittävää viranomaista 1 ja 2 kohdassa tarkoitettujen täytäntöönpanotoimien aikana. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on viipymättä ilmoitettava pyynnön esittävälle viranomaiselle, muiden jäsenvaltioiden viranomaisille ja komissiolle toteutettavista toimenpiteistä ja niiden vaikutuksista yhteisön sisäiseen rikkomukseen, myös siitä, onko se loppunut.

7. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

9 artikla

Markkinoiden valvonnan ja täytäntöönpanotoimenpiteiden koordinointi

1. Toimivaltaisten viranomaisten on koordinoitava markkinoiden valvontatoimiaan ja täytäntöönpanotoimiaan. Koordinoinnin toteuttamiseksi niiden on vaihdettava kaikki tarpeelliset tiedot.

2. Kun toimivaltaiset viranomaiset saavat tietoonsa, että yhteisön sisäinen rikkomus haittaa kuluttajien etuja useammassa kuin kahdessa jäsenvaltiossa, asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on koordinoitava täytäntöönpanotoimensa ja keskinäistä avunantoa koskevat pyyntönsä yhteysviraston kautta. Niiden on erityisesti pyrittävä toteuttamaan tutkinta- ja täytäntöönpanotoimet samanaikaisesti.

3. Toimivaltaisten viranomaisten on ilmoitettava koordinoinnista etukäteen komissiolle, ja ne voivat pyytää komission hyväksymiä virkamiehiä ja muita avustavia henkilöitä osallistumaan toimiin.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

10 artikla

Tietokanta

1. Komissio pitää yllä sähköisessä muodossa olevaa tietokantaa, johon se tallentaa ja jossa se käsittelee 7, 8 ja 9 artiklan mukaisesti saamansa tiedot. Tietokannan on oltava ainoastaan toimivaltaisten viranomaisten käytettävissä. Toimivaltaisia viranomaisia on niille kuuluvien tehtävien, tietojen tietokantaan tallennettaviksi ilmoittamisen ja siihen liittyvien henkilötietojen käsittelyn, osalta pidettävä asetuksen 95/46/EY 2 artiklan d kohdassa tarkoitettuina rekisterinpitäjinä. Komissiota on sille tämän artiklan mukaisesti kuuluvan tehtävän ja siihen liittyvän tietojenkäsittelyn osalta pidettävä asetuksen (EY) 45/2001 2 artiklan d kohdassa tarkoitettuna rekisterinpitäjänä.

▼B

2. Jos toimivaltainen viranomainen toteaa, että sen 7 artiklan mukainen ilmoitus yhteisön sisäisestä rikkomuksesta on sittemmin osoittautunut perusteettomaksi, sen on peruttava ilmoitus, jolloin komissio poistaa viipymättä vastaavat tiedot tietokannasta. Jos pyynnön vastaanottava viranomainen ilmoittaa komissiolle 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti, että yhteisön sisäinen rikkomus on loppunut, sitä koskevat tallennetut tiedot on poistettava viiden vuoden kuluttua ilmoituksesta.

3. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

III LUKU

KESKINÄISTÄ AVUNANTOA KOSKEVAT EDELLYTYKSET

11 artikla

Yleiset velvollisuudet

1. Toimivaltaisten viranomaisten on täytettävä tämän asetuksen mukaiset velvollisuutensa niin kuin ne toimisivat oman valtionsa kuluttajien puolesta ja omaan lukuunsa tai oman valtionsa muun toimivaltaisen viranomaisen pyynnöstä.

2. Jäsenvaltioiden on toteutettava kaikki tarvittavat toimenpiteet sen varmistamiseksi, että niiden nimeämät toimivaltaiset viranomaiset, muut julkiset viranomaiset, elimet, joiden oikeutetun edun mukaista on, että yhteisön sisäiset rikkomukset lopetetaan tai kielletään, ja toimivaltaiset tuomioistuimet koordinoivat yhteysviraston kautta tehokkaasti tämän asetuksen soveltamista.

3. Jäsenvaltioiden on edistettävä yhteistyötä toimivaltaisten viranomaisten ja muiden elinten välillä, joiden oikeutetun edun mukaista on kansallisen lainsäädännön mukaan, että yhteisön sisäiset rikkomukset lopetetaan tai kielletään, sen varmistamiseksi, että mahdollisista yhteisön sisäisistä rikkomuksista ilmoitetaan viranomaisille viipymättä.

12 artikla

Keskinäistä avunantoa koskevan pyynnön esittämistä ja tiedonvaihtoa koskevat menettelyt

1. Pyynnön esittävän viranomaisen on varmistettava, että kaikki pyynnöt keskinäisestä avunannosta sisältävät riittävät tiedot, jotta pyynnön vastaanottava viranomainen voi niiden avulla täyttää pyynnön, mukaan lukien mahdollinen näyttö, joka voidaan saada vain pyynnön esittävän viranomaisen alueelta.

2. Pyynnön esittävän viranomaisen on lähetettävä pyynnöt pyynnön vastaanottavan viranomaisen yhteysvirastoon pyynnön esittävän viranomaisen yhteysviraston kautta. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen yhteysviraston on toimitettava pyynnöt viipymättä asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle.

3. Avunantopyynnöt ja kaikki tietojenvaihto laaditaan kirjallisesti vakiomuotoisina ja toimitetaan sähköisesti 10 artiklassa tarkoitetun tietokannan välityksellä.

▼B

4. Asianomaisten toimivaltaisten viranomaisten on sovittava pyynnöissä ja tietojenvaihdossa käytettävistä kielistä ennen pyyntöjen esittämistä. Jos sopimukseen ei päästä, pyynnöt toimitetaan pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä (virallisilla kielillä) ja niihin vastataan pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltion virallisella kielellä (virallisilla kielillä).

5. Pyynnön johdosta välitettävät tiedot on toimitettava suoraan pyynnön esittävälle viranomaiselle ja samanaikaisesti pyynnön esittävän ja vastaanottavan viranomaisen yhteysvirastoihin.

6. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

13 artikla

Tietojen käyttö, henkilötietojen suoja ja ammatti- ja liikesalaisuuksien salassapitovelvollisuus

1. Toimitettuja tietoja voidaan käyttää ainoastaan kuluttajien etuja suojaavan lainsäädännön noudattamisen varmistamiseksi.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat käyttää toimitettuja tietoja, asiakirjoja, havaintoja, lausuntoja, oikeaksi todistettuja jäljennöksiä tai tiedonantoja näyttönä samalla tavoin kuin vastaavia asiakirjoja, jotka viranomaiset ovat saaneet omassa valtiossaan.

3. Missä tahansa muodossa toimivaltaisten viranomaisten, tuomioistuinten, muiden julkisten viranomaisten ja komission palveluksessa oleville henkilöille toimitetut tiedot, myös komissiolle ilmoitetut tiedot ja 10 artiklassa tarkoitettuun tietokantaan tallennetut tiedot, joiden ilmaiseminen tuottaisi vahinkoa:

— yksityiselämän ja yksilön koskemattomuuden suojalle, erityisesti yhteisön lainsäädännön mukaiselle henkilötietojen suojalle,

— luonnollisen henkilön tai oikeushenkilön taloudellisille eduille, mukaan lukien teollis- ja tekijänoikeudet,

— tuomioistuinkäsittelylle ja oikeudelliselle neuvonannolle,

tai

— tarkastus- ja tutkintatoimien tarkoitukselle,

ovat luottamuksellisia, ja niitä koskee ammatillinen salassapitovelvollisuus, paitsi jos niiden ilmaiseminen on tarpeellista yhteisön sisäisen rikkomuksen lopettamiseksi ja tiedot toimittanut viranomainen antaa suostumuksensa niiden ilmaisemiseen.

▼B

4. Jäsenvaltioiden on tämän asetuksen soveltamiseksi hyväksyttävä tarvittavat lainsäädännölliset toimenpiteet direktiivin 95/46/EY 10, 11 ja 12 artiklan mukaisten oikeuksien ja velvollisuuksien rajoittamiseksi siinä määrin, kuin se on tarpeellista kyseisen direktiivin 13 artiklan 1 kohdan d ja f alakohdassa tarkoitettujen etujen suojaamiseksi. Komissio voi rajoittaa asetuksen (EY) N:o 45/2001 4 artiklan 1 kohdan, 11 artiklan, 12 artiklan 1 kohdan, 13–17 artiklan ja 37 artiklan 1 kohdan mukaisia oikeuksia ja velvollisuuksia, kun rajoittaminen on tarpeen kyseisen asetuksen 20 artiklan 1 kohdan a ja e alakohdassa tarkoitettujen etujen suojaamiseksi.

5. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

14 artikla

Tiedonvaihto kolmansien valtioiden kanssa

1. Kun toimivaltainen viranomainen on vastaanottanut tietoja kolmannen valtion viranomaiselta, sen on toimitettava tiedot muiden jäsenvaltioiden asianomaisille toimivaltaisille viranomaisille, jos kyseisen kolmannen valtion kanssa tehdyt kahdenväliset avunantosopimukset sallivat sen, yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevan yhteisön lainsäädännön mukaisesti.

2. Toimivaltainen viranomainen voi myös toimittaa tämän asetuksen mukaisesti välitetyt tiedot kolmannen valtion viranomaiselle kyseisen valtion kanssa tehdyn kahdenvälisen avunantosopimuksen mukaisesti, jos tietojen toimittamiselle on saatu tiedot alun perin toimittaneen toimivaltaisen viranomaisen suostumus, ja noudattaen yksilöiden suojelua henkilötietojen käsittelyssä koskevaa yhteisön lainsäädäntöä.

15 artikla

Edellytykset

1. Jäsenvaltioiden on luovuttava kaikista sellaisten kulujen korvaamista koskevista vaatimuksistaan, jotka ovat syntyneet tätä asetusta sovellettaessa. Pyynnön esittävän viranomaisen jäsenvaltio on kuitenkin vastuussa pyynnön vastaanottavan viranomaisen jäsenvaltiolle kustannuksista tai tappioista, jotka johtuvat tuomioistuimen perusteettomiksi katsomista toimenpiteistä, siltä osin kuin ne koskevat yhteisön sisäisen rikkomuksen asiasisältöä.

2. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 8 artiklan mukaista täytäntöönpanotoimien toteuttamista koskevaa pyyntöä kuultuaan pyynnön esittävää viranomaista, jos

a) oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan tai esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo antaneet lopullisen tuomion samoista yhteisön sisäisistä rikkomuksista samoja elinkeinonharjoittajia vastaan;

b) se katsoo asianmukaisesti asian tutkittuaan, ettei yhteisön sisäistä rikkomusta ole tapahtunut;

tai

▼B

c) se katsoo, että pyynnön esittävä viranomainen ei ole antanut riittävästi tietoja 12 artiklan 1 kohdan mukaisesti, paitsi kun pyynnön vastaanottava viranomainen on jo kieltäytynyt noudattamasta pyyntöä 3 kohdan c alakohdan nojalla saman yhteisön sisäisen rikkomuksen osalta.

3. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 6 artiklan mukaisesti esitettyä tietopyyntöä, jos:

a) se katsoo kuultuaan pyynnön esittävää viranomaista, ettei esittävä viranomainen tarvitse tietoa sen selvittämiseen, onko yhteisön sisäinen rikkomus tapahtunut tai onko perusteltua syytä epäillä, että tällainen rikkomus voi tapahtua;

b) pyynnön esittävä viranomainen ei ole samaa mieltä siitä, että tieto kuuluu 13 artiklan 3 kohdassa vahvistettujen luottamuksellisuutta ja ammatillista salassapitovelvollisuutta koskevien säännösten piiriin;

tai

c) rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan tai esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo antaneet lopullisen tuomion samoista yhteisön sisäisistä rikkomuksista samoja elinkeinonharjoittajia vastaan.

4. Pyynnön vastaanottava viranomainen voi kieltäytyä noudattamasta 7 artiklassa tarkoitettuja velvollisuuksia, jos rikostutkinta tai oikeuskäsittely on jo aloitettu tai pyynnön vastaanottavan tai esittävän viranomaisen jäsenvaltion oikeusviranomaiset ovat jo antaneet lopullisen tuomion samoista yhteisön sisäisistä rikkomuksista samoja elinkeinonharjoittajia vastaan.

5. Pyynnön vastaanottavan viranomaisen on ilmoitettava pyynnön esittävälle viranomaiselle ja komissiolle perusteet avunpyynnön noudattamatta jättämiselle. Pyynnön esittävä viranomainen voi antaa asian komission käsiteltäväksi, jolloin komissio antaa lausunnon 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

6. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

IV LUKU

YHTEISÖN TEHTÄVÄT

16 artikla

Täytäntöönpanon koordinointi

1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin on tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ilmoitettava toisilleen ja komissiolle yhteisön etua koskevista toimistaan muun muassa seuraavanlaisilla aloilla:

a) kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavien jäsenvaltion virkamiesten koulutus, myös kielikoulutus ja koulutusseminaarien järjestäminen;

b) kuluttajavalitusten kerääminen ja luokittelu;

c) toimivaltaisten virkamiesten toimialakohtaisten verkostojen kehittäminen;

d) tiedotus- ja viestintävälineiden kehittäminen;

▼B

e) kuluttajansuojalainsäädännön täytäntöönpanosta vastaavia virkamiehiä koskevien standardien, menetelmien ja ohjeiden kehittäminen;

f) virkamiesten vaihto.

Jäsenvaltiot voivat yhteistyössä komission kanssa toteuttaa yhteisiä toimia a–f alakohdassa mainituilla aloilla. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa yhteiset puitteet kuluttajavalitusten luokittelua varten.

2. Toimivaltaiset viranomaiset voivat vaihtaa toimivaltaisia virkamiehiään yhteistyön parantamiseksi. Toimivaltaisten viranomaisten on ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin, jotta vaihdetut toimivaltaiset virkamiehet voivat osallistua tosiasiallisesti toimivaltaisen viranomaisen toimiin. Tätä tarkoitusta varten näille virkamiehille on annettava valtuudet suorittaa ne tehtävät, jotka vastaanottava toimivaltainen viranomainen heille antaa, vastaanottavan jäsenvaltion lainsäädännön mukaisesti.

3. Toimivaltaisen virkamiehen siviili- ja rikosoikeudellinen vastuu määräytyy vaihdon aikana samalla tavalla kuin vastaanottavan toimivaltaisen viranomaisen virkamiesten vastuu. Vaihdettujen toimivaltaisten virkamiesten on noudatettava ammatillisia menettelytapasääntöjä, ja heihin sovelletaan kyseisen toimivaltaisen viranomaisen tarkoituksenmukaista sisäistä menettelytapaohjetta, joilla varmistetaan erityisesti yksilöiden suojelu henkilötietojen käsittelyssä, menettelyjen oikeudenmukaisuus sekä luottamuksellisuutta ja ammatillista salassapitoa koskevien 13 artiklan säännösten asianmukainen huomioon ottaminen.

4. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista yhteisön toimenpiteistä, mukaan lukien yhteisten toimien toteuttamista koskevat järjestelyt, päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

17 artikla

Hallinnollinen yhteistyö

1. Jäsenvaltioiden on siinä määrin kuin se on tarpeen tämän asetuksen tavoitteiden saavuttamiseksi ilmoitettava toisilleen ja komissiolle yhteisön etua koskevista toimistaan muun muassa seuraavanlaisilla aloilla:

a) kuluttajavalistus ja -neuvonta;

b) kuluttajien edustajien toimien tukeminen;

c) tuomioistuimen ulkopuolisista kuluttajariitojen ratkaisumenettelyistä vastaavien elinten toimien tukeminen;

d) kuluttajien oikeussuojakeinojen tukeminen;

e) kuluttajien käyttäytymiseen, asenteisiin ja asemaan liittyvien tilastojen, tutkimustulosten ja muiden tietojen kokoaminen.

Jäsenvaltiot voivat yhteistyössä komission kanssa toteuttaa yhteisiä toimia a–e alakohdassa mainituilla aloilla. Jäsenvaltioiden on laadittava yhteistyössä komission kanssa yhteiset puitteet e alakohdassa mainittuja toimia varten.

2. Tämän artiklan täytäntöönpanemiseksi tarvittavista yhteisön toimenpiteistä, mukaan lukien yhteisten toimien toteuttamista koskevista järjestelyistä, päätetään 19 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen.

▼B

18 artikla

Kansainväliset sopimukset

Yhteisön on tehtävä yhteistyötä kolmansien maiden ja toimivaltaisten kansainvälisten järjestöjen kanssa tämän asetuksen soveltamisalaan kuuluvilla aloilla kuluttajien taloudellisten etujen suojan parantamiseksi. Yhteisön ja asianomaisten kolmansien maiden kanssa voidaan laatia sopimuksia yhteistyöjärjestelyistä, myös keskinäisen avunannon järjestelyjen perustamisesta.

V LUKU

LOPPUSÄÄNNÖKSET

19 artikla

Komiteamenettely

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 5 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 5 artiklan 6 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kolmeksi kuukaudeksi.

3. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

20 artikla

Komitean tehtävät

1. Komitea voi ottaa pohdittavakseen minkä tahansa tämän asetuksen soveltamista koskevan kysymyksen, jonka sen puheenjohtaja ottaa esille joko omasta aloitteestaan tai jäsenvaltion pyynnöstä.

2. Komitea pohtii ja arvioi erityisesti sitä, kuinka tässä asetuksessa säädetyt yhteistyömenettelyt toimivat.

21 artikla

Kertomukset

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava tässä asetuksessa tarkoitetuista kysymyksistä antamansa kansalliset säännökset tai muita kuin yksittäistapauksia koskevat sopimukset, joita ne tekevät kirjallisina komissiolle.

2. Jäsenvaltioiden on raportoitava komissiolle tämän asetuksen soveltamisesta joka toinen vuosi tämän asetuksen voimaantulosta alkaen. Komissio asettaa nämä kertomukset julkisesti saataville.

3. Kertomuksiin on sisällytettävä

a) toimivaltaisten viranomaisten organisaatiota, toimivaltuuksia, voimavaroja tai tehtäviä koskevat uudet tiedot;

b) yhteisön sisäisiin rikkomuksiin liittyviä suuntauksia, keinoja tai tekotapoja koskevat tiedot, erityisesti tiedot, jotka paljastavat tässä asetuksessa tai kuluttajalainsäädännössä olevia puutteita;

▼B

c) tehokkaaksi osoittautuneita täytäntöönpanomenetelmiä koskevat tiedot;

d) toimivaltaisten viranomaisten toimiin liittyvät tilastotiivistelmät esimerkiksi tämän asetuksen mukaisista toimista, vastaanotetuista valituksista, täytäntöönpanotoimista ja tuomioista;

e) yhteenvedot merkittävistä kansallisista tuomioista, joilla tulkitaan kuluttajien etua suojaavaa lainsäädäntöä;

f) muut tiedot, joilla on merkitystä tämän asetuksen soveltamisessa.

4. Komissio toimittaa jäsenvaltioiden kertomusten pohjalta Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen asetuksen soveltamisesta.

▼M6

21 a artikla

Uudelleentarkastelu

Komissio toimittaa viimeistään 31 päivänä joulukuuta 2014 Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen, jossa arvioidaan tämän asetuksen tehokkuutta ja toimintamekanismeja ja tutkitaan perinpohjaisesti mahdollisuutta sisällyttää kuluttajien etuja suojelevia uusia säädöksiä sen liitteeseen. Kertomuksen on perustuttava ulkoiseen arviointiin ja kaikkien sidosryhmien entistä laajempaan kuulemiseen, ja siihen on liitettävä tarvittaessa lainsäädäntöehdotus.

▼B

22 artikla

Voimaantulo

Tämä asetus tulee voimaan kahdentenakymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Asetusta sovelletaan 29 päivänä joulukuuta 2005 alkaen.

Keskinäistä avunantoa koskevia II ja III luvussa vahvistettuja säännöksiä sovelletaan 29 päivänä joulukuuta 2006 alkaen.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

▼B

LIITE

3 artiklassa tarkoitetut direktiivit ja asetukset [1]

▼M6

1. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/114/EY, annettu 12 päivänä joulukuuta 2006, harhaanjohtavasta ja vertailevasta mainonnasta (EUVL L 376, 27.12.2006, s. 21): 1 artikla, 2 artiklan c alakohta ja 4–8 artikla.

▼B

2. Neuvoston direktiivi 85/577/ETY, annettu 20 päivänä joulukuuta 1985, muualla kuin elinkeinonharjoittajan toimitiloissa neuvoteltuja sopimuksia koskevasta kuluttajansuojasta (EYVL L 372, 31.12.1985, s. 31).

▼M6

3. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/48/EY, annettu 23 päivänä huhtikuuta 2008, kulutusluottosopimuksista ja neuvoston direktiivin 87/102/ETY kumoamisesta (EUVL L 133, 22.5.2008, s. 66).

4. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2010/13/EU, annettu 10 päivänä maaliskuuta 2010, audiovisuaalisten mediapalvelujen tarjoamista koskevien jäsenvaltioiden tiettyjen lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta (audiovisuaalisia mediapalveluja koskeva direktiivi) (EUVL L 95, 15.4.2010, s. 1): 9, 10, 11 ja 19–26 artikla.

▼B

5. Neuvoston direktiivi 90/314/ETY, annettu 13 päivänä kesäkuuta 1990, matkapaketeista, pakettilomista ja pakettikiertomatkoista (EYVL L 158, 23.6.1990, s. 59).

▼M6

6. Neuvoston direktiivi 93/13/ETY, annettu 5 päivänä huhtikuuta 1993, kuluttajasopimusten kohtuuttomista ehdoista (EYVL L 95, 21.4.1993, s. 29).

7. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2008/122/EY, annettu 14 päivänä tammikuuta 2009, kuluttajien suojaamisesta aikaosuuksia, pitkäkestoisia lomatuotteita, jälleenmyyntiä ja vaihtoa koskeviin sopimuksiin liittyvien tiettyjen seikkojen osalta (EUVL L 33, 3.2.2009, s. 10).

▼B

8. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 97/7/EY, annettu 20 päivänä toukokuuta 1997, kuluttajansuojasta etäsopimuksissa (EYVL L 144, 4.6.1997, s. 19), direktiivi sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2002/65/EY (EYVL L 271, 9.10.2002, s. 16).

▼M6

_____

▼B

10. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 98/6/EY, annettu 16 päivänä helmikuuta 1998, kuluttajansuojasta kuluttajille tarjottavien tuotteiden hintojen ilmoittamisesta (EYVL L 80, 18.3.1998, s. 27).

11. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/44/EY, annettu 25 päivänä toukokuuta 1999, kulutustavaroiden kauppaa ja niihin liittyviä takuita koskevista tietyistä seikoista (EYVL L 171, 7.7.1999, s. 12).

12. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2000/31/EY, annettu 8 päivänä kesäkuuta 2000, tietoyhteiskunnan palveluja, erityisesti sähköistä kaupankäyntiä, sisämarkkinoilla koskevista tietyistä oikeudellisista näkökohdista (”Direktiivi sähköisestä kaupankäynnistä”) (EYVL L 178, 17.7.2000, s. 1).

[1] ►M6 Direktiivit 6, 8 ja 13 sisältävät erityissäännöksiä. ◄

▼B

13. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2001/83/EY, annettu 6 päivänä marraskuuta 2001, ihmisille tarkoitettuja lääkkeitä koskevista yhteisön säännöistä:86–100 artikla (EYVL L 311, 28.11.2001, s. 67), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 2004/27/EY (EUVL L 136, 30.4.2004, s. 34).

14. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2002/65/EY, annettu 23 päivänä syyskuuta 2002, kuluttajille tarkoitettujen rahoituspalvelujen etämyynnistä.

15. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 261/2004, annettu 11 päivänä helmikuuta 2004, matkustajille heidän lennolle pääsynsä epäämisen sekä lentojen peruuttamisen tai pitkäaikaisen viivästymisen johdosta annettavaa korvausta ja apua koskevista yhteisistä säännöistä (EUVL L 46, 17.2.2004, s. 1).

▼M1

16. Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2005/29/EY, annettu 11 päivänä toukokuuta 2005, sopimattomista elinkeinonharjoittajien ja kuluttajien välisistä kaupallisista menettelyistä sisämarkkinoilla (EUVL L 149, 11.6.2005, s. 22).

▼M3

17. Henkilötietojen käsittelystä ja yksityisyyden suojasta sähköisen viestinnän alalla 12 päivänä heinäkuuta 2002 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 2002/58/EY (sähköisen viestinnän tietosuojadirektiivi) 13 artikla (EYVL L 201, 31.7.2002, s. 37).

▼M4

18. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 1177/2010, annettu 24 päivänä marraskuuta 2010, matkustajien oikeuksista meri- ja sisävesiliikenteessä ([1]).

▼M5

19. Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU) N:o 181/2011, annettu 16 päivänä helmikuuta 2011, matkustajien oikeuksista linja-autoliikenteessä ([2]).

([1]) EUVL L 334, 17.12.2010, s. 1.
([2]) EUVL L 55, 28.2.2011, S. 1.